

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

Za 2 hal. Zvláštní vydání. Za 2 hal.
V úterý dne 28. července 1914.

Redakce tel. 4804, adresa tel. 4824. Expedice tel. 4804, adresa tel. 4824.

„ČESKÉ SLOVO“ VEČERNÍK

— Vychází denně o 5. hodině odpolední. —

Válka vypovězena

Z Vídně, 28. července. (K. k.) „Wiener Zeitung“ vyhláší: Na základě Nejvyššího rozhodnutí Jeho c. a k. Apoštolského Veličenstva ze dne 28. července r. 1914 bylo dnes královské srbské vládě zasláno ve francouzském jazyku sepsané vypovězení války, jež v českém překladu zní takto:

„Poněvadž královská srbská vláda neodpověděla uspokojivě na notu, kterou jí odevzdal rakousko-uherský vyslanec v Bělehradě dne 23. července r. 1914 jest c. a k. vláda nucena, aby pechovala sama o ochranu svých práv a zájmů a aby za tímto účelem apelovala na moc zbraní. Rakousko-Uhersko má tudíž za to, že jest tohoto okamžiku ve válečném stavu se Srbskem. Rakousko-uherský ministr zahraničních záležitostí hr. Berchtold

Z Vídně, 28. července. — M. W. Tagblatt sděluje, že v pádce byl ruský vyslanec Sebeke a hr. Berchtold na konferenci. O půl druhé odpoledne konference ustí trvala. Jednalo se o oznámení demarshi anglické.

Prezident Poincaré a ministr Vriand vrátili se rychle do Paříže.

Anglická loďstva je soustředěna v Maltě.

Z Vídně, 28. července. (Telef. zpr.) Zvláštní vydání vídeňských listů ohlašují, že pro případ ruské války vypukne revoluce v ruském Polsku.

Zjednotěný náčelník a velitelství M. W. Pohl. — Místní a národní výborští a ústřední komitety. — Česká strana, zejména apokalyptická a národní demokracie. — Tisková „Osvěta“ Slovan.

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Po sto letech

Připomínáme si letos výročí 100 let od zahájení 1. světové války. Proč vůbec vzpomínat na něco, co zničilo miliony životů a převrátilo zaběhnutý řád světa? Protože v této válce padlo spoustu lidí a možná to byl právě někdo z našich předků. Je dobré na ně vzpomenout. Tato válka se odlišovala od všech předchozích konfliktů. Byla něčím úplně novým, něčím, s čím se lidé doposud nesetkali.

Byla to válka, která najednou všechno kolem změnila. Byla velkým přelomem mezi starým a novým. Konec starých jistot a začátek nejistot. Konec nového řádu a začátek nového neřádu. Jeden z jejich rysů byla iracionálnost. Předtím se války vedly o nějaké území. Teď ani pořádně nevěděli jaký je jejich cíl. Cílem bylo zničit nepřítele. Tento světový konflikt postihl hluboce i naši zemi. Ve válce bylo nasazeno kolem milionu našich občanů (tedy nejen Čechů, ale i Němců, Slezanů,...) a odhaduje se, že 180 tisíc jich padlo. Není přesně zachyceno, kolik lidí se vrátilo postižených na doživotí. Lze ale říci, že většina mužů ve věku od 18 do 50 let se s válkou nějak potkala. Nebo ještě jinak, válkou byla zasažena většina rodin: hlad, nenaplněné čekání na milované otce, syny, manžely, návrat vojáků postižených psychickými problémy, podlomení důvěry v autoritu státu i velení pod tíhou osobních zkušeností s nezodpovědným rozhodováním generálů, atd.

Tyto události hluboce poznamenaly celou generaci lidí, kteří tímto válečným peklem prošli a prožili ho. A netýká se to jen naší země. Podobně na tom byla velká část Evropy. Nelze přehlédnout, že mnohé dění v následujících letech bylo zásadně poznamenáno válečnou zkušeností. Od výtvarného umění až po rozvoj nacionalismu.

Lidé vůbec nečekali, že by k takovému krveprolití mohlo dojít. Byli zaskočení tím, jak se tato válka rozšířila do celého světa. I to je důvod proč si toto výročí letos připomínat. Abychom v sobě povzbudili odvahu a vůli k míru. Mír začíná už doma v rodině, v místě kde žijeme. Snažme se tam usilovat o dobro a tím napomáháme tomu, aby se dobro šířilo i dále.

Kéž je pro nás letošní výročí nejen varováním, ale také povzbuzením ke stálé snaze o dobro.

o. Nik

Modlitba za oběti První světové války

Bože, tys nám poslal svého Syna, aby nám přinesl tvůj pokoj, a on za nás prolil svou krev, a tak přemohl naši lidskou zlobu. Proto ti s důvěrou svěřujeme naše bratry a sestry, kteří položili životy v bojích První světové války. Věříme, že je vysvobodíš ode všeho zlého a dáš jim svůj věčný mír. Prosíme tě i za ty, kteří byli hluboce zraněni v důsledku války jak na těle, tak na duchu. Zahlad' tyto bolestné rány. Prosíme tě za smíření zla, které se tímto hrozivým konfliktem zrodilo. Odpusť našim předkům a pomoz nám usilovat o skutečný mír.

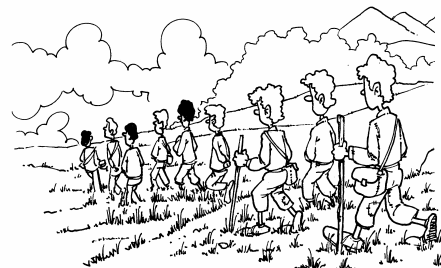
Neboť ty žiješ a vládneš na věky věků. Amen.

Pout' do Jeníkova

Letos v květnu se konala již 10. pěší pout' z Prahy do Jeníkova. Když se blížil její termín, říkal jsem si, že to není nejlepší čas, protože hlásili studené počasí a déšť. Nakonec se ukázalo, že to byl ten nejlepší čas, protože jsme zmokli jen v neděli a další týden bylo parno.

Ve středu 14. 5. jsme se sešli v Praze u katedrály, kde jsme pout' zahájili. Potom jsme se na noc přesunuli k sestřám boromejkám. Přečetli jsme si 1. kapitolu listu sv. apoštola Pavla Římanům a trochu se nad ní zamysleli. Další den jsme zahájili mši svatou v kostele sv. Karla Boromejského a vyrazili přes Horoměřice a Okoř směr Nelahozeves. Po cestě jsme také přemýšleli nad listem Římanům a některé myšlenky se podařilo i zveršovat. Jako např. tuto: *Nestydím se za víru, je mi šitá na míru.* V Nelahozevsi tradičně spáváme v kulturním domě, kde nás letos překvapila opravená podlaha.

Další den jsme pokračovali směrem na Libochovice. Mše sv. v Hospozinku byla poutní, protože tamní kaple je zasvěcená sv. Janu Nepomuckému. Jemu je také zasvěcen nedostavěný kostel v lázních Mšené, kam jsme se také zašli podívat. Tam nás čekalo milé setkání s místním panem farářem. Další milé setkání nás čekalo v Libochovicích, kde se kněží vystřídali, takže jsme nevěděli do čeho jdeme. Ale nebylo se čeho bát, přijetí bylo velice vlídné. Heslo dne z listu Římanům: *Spravedlivý Boží soud, nelze nikdy oblafnout.*

V sobotu už jsme se těšili na mši svatou do Teplé, po které následovalo bohaté pohoštění připravené místními farníky. Poté jsme se ubírali do Kostomlat, kde nocujeme v tělocvičně. Tam jsme docházeli v dešti, který neustal ani následující den. Ale to už jsme se blížili k cíli, takže nás to ani nijak nezaskočilo. Do cíle jsme došli v radosti a poklidu, ještě jsme se stačili převléknout a ve 13 hodin jsme pout' zakončili mši svatou, po které následovalo občerstvení připravené místními farníky. Po rozloučení nám už nezbyvá nic jiného, než těšit se zase za rok.

o. Nik

PS: ještě alespoň jedno heslo: *Skutky lidí, Pán Bůh vidí.*

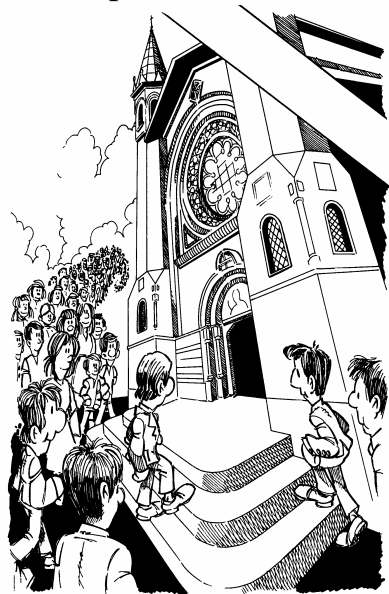

Vystoupení skupiny Nezmaři

V pátek 3. 10. v 19 hodin vystoupí v našem jeníkovském kostele legenda folkové scény skupina Nezmaři. Během koncertu bude požehnáno její nové CD *Stopy bláznů*. Nezmaři koncertují už více než 35 let a mezi jejich nejznámější hity patří např. píseň *Bodláky ve vlasech*. Cena vstupenky je díky podpoře OU pouhých 120 Kč.

Slovo o. Nika

Milí farníci, tak jsou před námi prázdniny. Co nás čeká? Už tuto neděli v 10 hodin poutní mše svatá k patronům našeho kostela sv. Petrovi a Pavlovi.

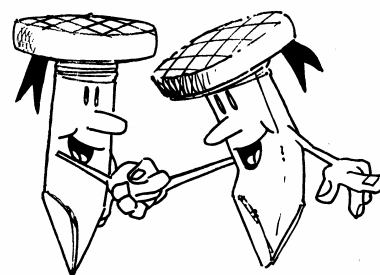
Následují tábory na Moravě (5. – 19. 7.) a poté pobyt soluňáků v Jeníkově (29. 7. - 4. 8.). V srpnu se již mnozí těší, jak vyrazí na pouť pěší. V pondělí 18. 8. totiž začíná pouť na Velehrad. V 15 hodin bude mše svatá ve Vranově nad Dyjí a poté již vyrazíme do Znojma, kde přespíme. Další dny už vyrážíme v 6,30 a na Velehrad dojdeme v sobotu 23. 8. Pojd'te s námi, bude to stát za to. V září pak nás čeká Moravská pouť, při které budou požehnány opravené zvony. V 11 hodin bude pobožnost v Lahošti a ve 12 žehnání zvonů, po kterém bude následovat mše svatá. V říjnu se můžeme těšit na koncert skupiny Nezmaři.

Několik pěkných akcí je také za námi: v dubnu vystoupení našich dětí na kulturním odpoledni v Šafově, po kterém hned následoval adorační den v Jeníkově. V květnu do Jeníkova připutovali pěší poutníci z Prahy a proběhla Noc kostelů, v červnu přijeli cyklopoutníci z Moravy. Setkali se zde s kněžími teplického vikariátu, kteří měli na faře konferenci. V červnu také proběhla v Lahošti oslava svátku Božího těla. V červnu také o. Marek slavil 20 let od svého kněžského svěcení. Přeji vám příjemně prožité léto, načerpání nových sil a těším se, že se potkáme na některé z našich akcí, třeba na té následující.

o. Nik

Již je to 15 let, co jsme s Vámi, přijd'te s námi poděkovat!

Na velikonoční úterý v roce 1999 bylo rozhodnuto aby se farnost Jeníkov stala součástí FATYMu Vranov n. Dyjí, od té doby již uplynulo 15 let. Za tu dobu jsme spolu toho mnoho prožili. Děkujeme za setkávání s Vámi a zveme na slavnostní mši svatou v sobotu 20. 9. ve 12 hodin, Zároveň budou i žehnány nově opravené jeníkovské zvony.

Ve spolupráci s obecním úřadem proběhne ve farnosti Jeníkov uctění památky zesnulých v I. světové válce. V neděli 3. 8. 2014 po mši svaté, která bude sloužena v 10 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově půjdeme průvodem k pomníku, kde si připomeneme padlé a zesulé, za které se pomodlíme.

Za Ježíšem přišli učedníci a ptali se ho: „Pane, nauč nás modlit se.“ Viděli, kolik času a jakou vroucnost Ježíš věnuje osobní modlitbě, a toužili umět se modlit právě tak. Pán mluvil o vyslyšení vytrvalých modliteb, o tom, jak prosící dostávají. Mluvil i o způsobu modlitby: není to množství slov, či velikost almužen, či okázalost postu, co dává vyslyšení. Modlit se máme s důvěrou, prostě a ve skrytosti. On sám rád odcházel modlit se na opuštěná místa. Jednou Pán učedníkům odkázal i konkrétní slova, která mají při modlitbě říkat. Ta chováme jako vzácný poklad. Rodiče je předávají svým dětem jako nejvzácnější slova, která lze k modlitbě použít, protože vyšla z úst samotného Syna Božího.

Otče náš, jenž jsi na nebesích

Oslovení v úvodu modlitby naznačuje, co asi bylo na Ježíšově modlitbě tak přitažlivého: osobní, vroucí, rodinný vztah. Oslovovat Boha jako otce sice nebylo ve starověkých kulturách nic výjimečného (např. řecky Zeus Pater, latinsky Iupiter znamená „bůh otec“), ale Ježíšovo oslovení zní aramejsky Abba, což se od vznešeného titulu Otec přece jen trochu liší. Má blíže k důvěrnému oslovení „tatínku“, nebo „táto“. Dnes žijeme v době krize rodiny a je problém najít správný obraz otce. Snad nejlépe může posloužit charakteristika, kterou Kristus dobrotivého Otce vykreslil v podobenství o marnotratném synovi (Lk 15,11-32): Otec, který vyhlídí marnotratného syna, běží mu naproti, vyslechne ho, pozvedá ze země, objímá, připravuje pro něj nové šaty, nový prsten (tedy nové dědictví) a slavnostní hostinu. Otec, který vychází vstříc i svému „věrnému“ synovi a snaží se tišit jeho „spravedlivý“ hněv a smířit ho s marnotratným bratrem. Je to obraz, který můžeme mít při modlitbě před očima, ať už máme blíže k synu marnotratnému, nebo k „věrnému“. Modlitba

Páně ostatně nezní Otče **můj**, ale Otče **náš**. Neupíná naši pozornost jen k vertikálnímu vztahu já-Bůh, ale i k horizontu my – bratři a sestry marnotratní a „věrní“. Je to modlitba, v níž vyznáním, že Bůh je náš Abba, vyjadřujeme i to, že jsme jedna velká rodina dětí Božích. Náš společný Otec je na nebesích. Nebe je klasickým obrazným vyjádřením velikosti Boží. Jako nebe je pro člověka nedosažitelné, neuchopitelné a přitom nesmírně krásné, tak i Boha charakterizujeme na prvním místě jako fascinující transcendenci.

Posvět' se jméno Tvé

K tomu se vztahuje i první prosba modlitby: touha po svatosti Božího jména. Je to připomínka druhého přikázání Desatera: Nevezmeš jména Božího nadarmo. Na každý vztah se můžeme dívat ze tří stran: lásky, úcty a věrnosti – tedy z hlediska podstaty a dvou podstatných vlastností. V oslovení „Otče“ jsme mohli vidět podstatu tohoto vztahu. V první prosbě Otčenáše vidíme podstatnou

vlastnost úcty, která k tomuto vztahu patří. Znáť něčí jméno pro nás znamená možnost ho oslovovat, volat. Svým způsobem nám dává znalost jména i určitou moc, protože ho můžeme chválit, nebo hanět. Svatost Božího jména spočívá i v tom, že nad ním žádnou moc mít nemůžeme. Nemůžeme nic přidat, či ubrat jeho svatosti – kéž tedy Bůh sám posvěť své jméno. A přece můžeme být těmi, kteří ho oslovují a volají! Co znamená Boží svatost? Rudolf Otto v knize *Posvátno* poukazuje na to, že vnímání svatosti je společným rysem všech náboženství a vychází zvláště ze dvou náboženských zkušeností: z úžasu a bázně před tajemstvím, které přesahuje naši existenci. V židovsko-křesťanském pojetí je tato svatost spojena s dobrotou, bytím, pravdou a krásou, které přesahují stvoření více, než je vzdálen východ od západu, víc než nebe převyšuje zemi. První prosba Otčenáše tedy zaměřuje náš pohled za možný obzor, ale přitom nás přitahuje, abychom se s touto svatostí srovnali. Kristus totiž provokativně říká: *Bud'te dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.* (Mt 5,48) *Bud'te milosrdní, jako je milosrdný váš Otec.* (Lk 6,36) Už v Mojžíšově zákoně totiž Hospodin vybízí: „*Bud'te svatí, neboť já Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.*“ (Lev 19,2)

Přijď království Tvé

Radostná zvěst o Božím království je ústředním motivem Ježíšova učení. Kristus uvádí četná podobenství o Božím království, vyzývá k jeho očekávání a ohlašuje jeho blízkost. Bůh svět nekonečně přesahuje, ale zároveň je v něm již tajemně přítomen. Druhá prosba tedy žádá, aby Bůh jednal v dějinách lidstva, a klade nám před oči smysl a cíl našeho lidského života. K cestě do Božího

království patří například podobenství o hořčičném zrně, které ač je nejmenší, vyrůstá v obrovský strom, o kvasu, který prokvasí celé těsto, nebo o pokladu zakopaném v poli, který oráč objeví, opět ukryje, a prodá všechno, aby to pole koupil. O takovém království Ježíš říká: „*Boží království nepřichází tak, že by se to dalo pozorovat; ani se nedá říci: „Hle, tady je!“ nebo: „Tam je!“ Neboť Boží království je mezi vámi.*“ K cíli cesty se Kristus vyjadřuje, když přirovnává Boží království k hospodáři, který rozdělil služebníkům hřivny a po návratu očekává vydaný počet, nebo když mluví o tříbení pšenice a plevelu. Do této prosby můžeme vkládat touhu marnotratného syna po návratu do domova, do náruče milosrdného Otce.

Bud' vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi

Nebe není ani tak místo, jako přítomnost Boží. V Janově evangeliu Ježíš mluví o přebývání Otce v Synu a Syna v Otci, které je i základem pro přebývání jeho v nás. U Jakubovy studny říká: „*Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal.*“ (Jan 4,34) Můžeme se ptát, jaká je tedy vůle Boží: Co si Otec „v nebi“ přeje, abychom my „na zemi“ dělali? Prosba Otčenáše je v tomto obecná – už

ona vztaženost k Otci nás má uzpůsobit k tomu, abychom podle Boží vůle jednali. Bůh je láska (1 Jan 4,16) – máme tedy jednat v intencích lásky, nikoli v osamělosti sobectví. Zároveň nepřesouváme vlastní zodpovědnost na Otce, neprosíme o vedení stylem držení za ruku, ale naopak prokazujeme dospělost víry, ke které jsme dostali Ducha svatého. Jednáme-li tak, směřujeme k cíli, kdy pak bude Bůh všechno ve všem. (1Kor 15,28)

Chléb náš vezdejší dej nám dnes

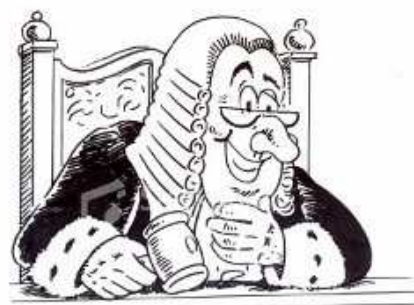
Čtvrtou prosbou se již dotýkáme více země, než nebe. Je to prosba o naše pozemské potřeby, o něž sice usilujeme vlastní prací, ale které hrají roli v tajemné Boží režii. Jako říkáme: „Otče **náš**“, tak říkáme i: „chléb **náš**“. Máme si uvědomit, že i hmotné prostředky jsou předmětem praktického sdílení lásky. Můžeme si všimnout, jak často je v Písmu svatém věnována pozornost jídlu – už v ráji se skrze jídlo symbolizují různé vztahy – vegetariánská strava prvních lidí značí všeobecný mír, ovoce stromu života nesmrtelnost pramenící ze života

v Boží blízkosti a také první hřích je vykreslen pomocí konzumace zakázaného ovoce. Při Mojžíšově putování pouští sytí Bůh Izrael chlebem z nebe, křepelkami a vodou ze skály. A sám Kristus koná mnoho zázračných nasycení a sám sebe označuje jako chléb života. Jídlo je základní lidskou potřebou, která podmiňuje naši existenci. Tato prosba tedy vyjadřuje naši touhu být, náš hlad po životě. Věčně může náš hlad zasytit až sám Bůh, proto v této prosbě máme vyjádřenu i touhu po Eucharistii. Také milosrdný Otec po návratu marnotratného syna pořádá velkou hostinu.

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

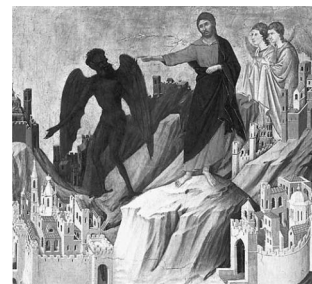
Na hostinu, kterou Otec pořádá, však odmítá vstoupit starší bratr, který se vrací z pole. Příběh o marnotratném synu je příběhem o odpuštění a vině. Jako skutečně vinný se v něm však neukazuje ten, který odpuštění potřebuje, ale ten, který ho odmítá poskytnout. Otec je milosrdný nepodmíněně, není těžké ho prosit o odpuštění, jde nám přece naproti s otevřenou náručí. Mírou našeho ospravedlnění je však ono „*jako i my odpouštíme našim viníkům.*“ Pán Ježíš učí: „*Nesudte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám. Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ? Anebo jak to, že říkáš svému bratru: 'Dovol, ať ti vyjmu třísku z oka' - a hle, trám ve tvém vlastním oku! Pokrytče, nejprve vyjmi ze svého oka trám, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra.*“ (Mat 7,2-5) Láska k Bohu se kryje

s láskou k člověku, proto musí odpovídající vztah platit i při odpuštění. Ostatně i svatý Jan říká: *Řekne-li někdo: „Já miluji Boha“, a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.* (1Jan 4,20n)

A neuved' nás v pokušení

Formulace šesté prosby může docela provokovat. Copak je to Bůh, kdo nás pokouší? I svatý Jakub ve svém dopise píše: *Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší. Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí.* (Jak 1,13n) Proč se tedy obracíme k Bohu se žádostí o neuvedení v pokušení? Pravděpodobně je zde míněno „nedopust', abychom upadli do pokušení“. Ve Starém zákoně vidíme přisuzování našich činností Bohu (například: Bůh zatvrdil faraónovo srdce). Přesto se můžeme zamýšlet nad souvislostí našeho pokušení a Boží vůle. Je zřejmé, že Bůh dopouští, abychom ve světě páchali zlo, a je to klasický ateistický argument pro popření Boží dobroty, tedy i Boží existence. Židovsko-křesťanskou odpovědí na tuto výtku je Boží dar svobody, z něhož nutně vyplývá i možnost konat zlo. Zároveň Bůh k tomuto zlu není netečný, ale nabízí spásu, kterou můžeme svobodně přijmout. Zlo se tak paradoxně stává zkouškou, díky které můžeme růst. Marnotratný syn si kvůli své zkušenosti se zlým světem uvědomil, jakým pokladem je pro něj otcovský dům. Oč lepší by bylo, kdyby to věděl od začátku, kdyby vůbec do bídy neupadl! Šestá prosba se snaží předejít hříchu od samého počátku, tedy od stadia pokušení.

Ale zbav nás od zlého

Definitivním zbavením se zlého by nastal čas Boží plnosti. Poslední prosba tedy vlastně říká: Spas nás, zachraň nás, vysvobod' nás! Co je vlastně zlem, kterého se chceme zbavit? Můžeme jím myslet materiální zlo, které nás obklopuje a trápí: bída, problémy, těžkosti. To bychom však asi prosili Boha za snadný život – a to se nezdá, jako pravděpodobný výklad. Hlavním problémem je zlo morální, kterým trpíme nejvíc, jsme-li jeho původci. Vymykáme-li se životu v lásce, trpíme, i kdyby nás obklopovalo sebevětší materiální dobro. I starší syn milosrdného Otce měl všechno, co Otcovi patřilo, ale svou závistí k marnotratnému bratrovi se vzpíral mít podíl na oslavné hostině. A můžeme číst i „zbav nás od Zlého“ s velkým Z. Od ducha rozdělení, který je otcem pýchy, závisti a nenávisti.

Modlitba Otčenáš tedy velmi jednoduše, ale s velikou hloubkou prosí o to nejpodstatnější, co v životě potřebujeme. Povznáší k Božím výšinám, spojuje nás v pozemském přebývání a přivolává Boží vůli i do propasti zla. Kéž bychom se ji uměli modlit, jako se modlil Boží Syn.

Kterak jsme jeli na Šafšou

I v letošním roce jsme s dětmi a mládeží reprezentovali farnost Jeníkov na zábavném odpoledni na Moravě. Konalo se v neděli 27. 4. 2014 v Šafově - odtud byl také název: Šafšou. Vyrazili jsme již v pátek, jednak proto, že na Moravu jezdíme moc rádi, čerpáme zde a jednak také proto, že si během celého víkendu nacvičujeme naše vystoupení.

A co že je to zábavné odpoledne? Je to setkání obcí z vranovského regionu, do kterého farnost Jeníkov patří, protože je adoptovanou farností farnostmi, spadající pod tento region. Cílem setkání je sdružovat obce, společně prožít odpoledne, vzájemně se pobavit a mít tak k sobě blíže, protože setkávání s druhými je stále více než sedět doma u televize nebo PC.

Vyjeli jsme tedy v pátek a bylo nás celkem 7. Již v autobuse se někteří připravovali na své role. Pro tento rok jsme si vybrali netradiční zpracování pohádky Popelka. Popelku hrál o. Nik.

Ubytování jsme měli domluveno u manželů Jírových, což jsou velcí dobrodinci farnosti Jeníkov. A cvičili jsme, cvičili a cvičili. V sobotu jsme se také zúčastnili slavnostní mše svaté v Podmyči, kde byla po opravě znovu otevřena kaplička svaté Markéty. Večer jsme měli generálku, která měla úspěch. Hlavní vystoupení však bylo až v neděli a sklidili jsme velký potlesk.

Nechyběla ani procházka, povídání o. Marka a modlitba. Víkend jsme krásně prožili a těšíme se na příští rok. Přidejte se k nám!

s. k. Táňa

Noc kostelů v Jeníkově

Již po čtvrté se v kostele sv. Petra a Pavla uskutečnila akce Noc kostelů. Letos s několika novinkami. Po kratičkém zahájení vystoupily děti z mateřské školy Jeníkov, které si pod vedením paní učitelky Jany Baumgartlové připravily pásmo písniček uchopené v ročních obdobích jaro, léto, podzim a zima. Děti měly vystoupení moc pěkně připravené a velmi nápadité.

Návštěvníci se také mohli blíže seznámit s pojmy jako je např. sedes, presbýtař nebo svatostánek. Přístupná byla i kostelní věž. P. Jan Hurník sloužil mši svatou, po které následovalo recitované čtení Ježíšových zázraků, prokládané křesťanskými písněmi. Prostor byl i na osobní modlitbu. Posledním bodem programu Noci kostelů v Jeníkově byl pohled z kostelní věže na obec Jeníkov. Farnost si pro Noc kostelů připravila také okrasné razítko Panny Marie Jeníkovské, které mohl dostat každý návštěvník.

Děkujeme všem, kteří Noc kostelů v Jeníkově pomohli připravit a zveme všechny na návštěvu jeníkovského kostela svatých Petra a Pavla (nejen) v příštím roce. Novinkou by měly být nově restaurované zvony, které snad budou dohotoveny v září letošního roku.

s. k. Táňa

Kaple sv. Antonína v Oldřichově

O této dnes již neexistující kapli v Oldřichově u Duchcova uvedu nejdřív historická data, jak jsou uvedena v kronice této obce. Obec s dlouhou historií byla původně čistě zemědělskou vesnicí. Obyvatelé byli hluboce věřící a chodili do blízkého farního kostela v Jeníkově. Chtěli však mít svou vlastní kapli a tak dali dohromady peníze na její výstavbu. Kaple zasvěcená sv. Antonínu Paduánskému, oblíbenému místnímu světcí, byla postavena roku 1736 za náklady 354 zlatých. Byla vysvěcena roku 1738 místním farářem Janem Ulichbergem a ke kapli pořízený zvon byl vysvěcen téhož roku oseckým prelátem Jeronýmem Besneckerem. Kaple byla několikrát restaurována. První renovace v roce 1893 se udála na podnět místní obyvatelky Antonie Seltmannové, která uspořádala sbírku na nový oltářní obraz Svaté rodiny. V roce 1905 byla kaple podrobena důkladné opravě. Byl vytvořen nový strop, krov vedle věže a nové zastřešení. Kaple byla nově vysvěcena a z koule na věži byla vyňata kazeta se spisy. Ty byly doplněny. V roce 1917 byl odebrán zvon pro válečné účely. Byl však brzo nahrazen novým zvonom, který vážil 65 kg podobně jako starý. Svěcení zvonu provedl farář Ivo Karel Stolba z Košťan dne 8. srpna 1920, ten také sloužil mši sv. a kázal za přítomnosti mnoha lidí. Slavnost sv. Antonína se konala každý rok na 13. června, jak o tom píše kronika v roce 1926. Dopoledne bylo kázání a mše sv. v místní kapli. Kromě nastoupených hasičů se sešlo vždy mnoho věřících. Odpoledne bylo věnováno světské zábavě - na prostranství u místního hostince se slavilo u stánků a v družné zábavě. Poslední zmínka o kapli je v kronice z roku 1936, kdy jsou uvedeny renovační práce na kapli. Po válce, v roce 1945, došlo k vysídlení německého obyvatelstva, tedy i většiny obyvatel Oldřichova, kteří byli převážně katolického vyznání. Noví obyvatelé se o kapli příliš nestarali a ta postupně chátrala. Kaple byla nakonec zbořena a není po ní ani památky. Stavba byla dosti velká a dovolovala bohoslužby pro více osob uvnitř kaple.

článek převzatý z farního zpravodaje Teplice

29. 7. - 4. 8. Soluňáci v Jeníkově

Mše svaté během pobytu Soluňáků v Jeníkově:

30. 7. v 17 hod. kaple sv. Anny - pouť

31. 7. v 17 hod. Hudcov na místě zbytků kostela

1. 8. v 17 hod. Boží Tělo Zabuřany

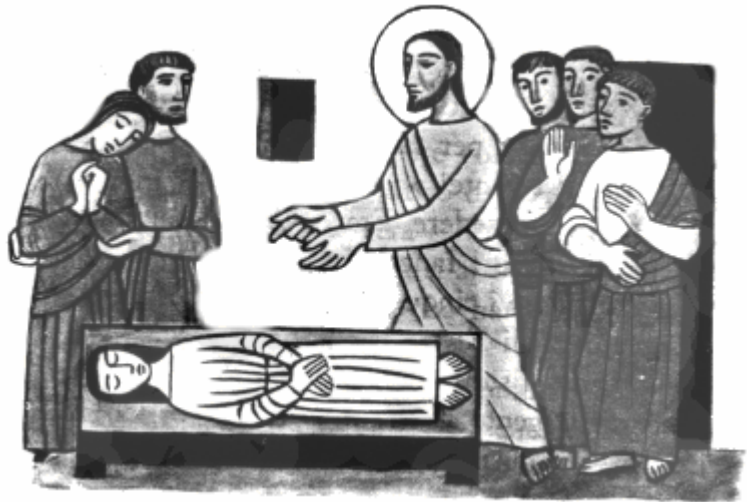
2. 8. v 12 hod. Mariánská pobožnost ve Štěrbíně a v 17 hod. Lahošť mše svatá

3. 8. v 10 hod. mše svatá v Jeníkově

Povídání pro děti: Pán Ježíš křísí mrtvé

Dnes Vám milé děti povím o další velikém zázraku Pána Ježíše:

Rodiče měli dcerku a ta byla velmi nemocná. Rodiče se báli, že jim dítě umře, a tak se tatínek, který se jmenoval Jairo rozhodl, že vyhledá Pána Ježíše a poprosí ho, aby ji uzdravil. Nevíme, jak dlouho Ježíše hledal, ale víme jistě, že jej našel. Padl Ježíšovi k nohám a upěnlivě ho prosil, aby šel s ním domů a uzdravil jeho dcerku. Pán Ježíš by šel hned, ale tlačilo se na něj mnoho lidí, každý se ho chtěl dotknout. Nemocní chtěli být zdraví, ti, co byli nešťastní chtěli být šťastní a tak se stalo, že dříve než Pán Ježíš stačil vyjít na cestu přišli Jairovy říci, že jeho dcera je již mrtvá. Pán Ježíš to slyšel obrátil se na Jaira a řekl: "Neboj se, jen věř a bude zachráněna." A odešel s Jairem do jeho domu. Tam už byl všude smutek, ženy kterým se říkalo plačky oplakávaly Jairovou dceru. Pán Ježíš spolu s rodiči a svými nejbližšími přáteli vešel do místnosti, kde děvče leželo, chytil ji za ruku a řekl: "Dcerko, vstaň." A děvčeti se vrátil život. Všichni nad tím žasli...

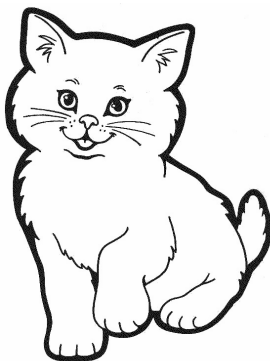
Pán Ježíš má na všechno. Není nic co by nemohl.

s. k. Táňa

Letní soutěž

V minulém Zpravodaji bylo pět obrázkových přísloví, jejichž správné slovní znění je následující: 1) Není všechno zlato, co se třpytí. 2) Jablko nepadá daleko od stromu. 3) Kůň je jednou hříbětem, člověk dvakrát dítětem. 4) Když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají. 5) Když chceš s vlky býti, musíš s nimi výtí.

Správně odpověděli Janouškovi z Podmolí, Moravcovi z Mramotic a pan Milan Větríček z Vranova nad Dyjí. Mohou se spojit s naším ctihodným jáhnem

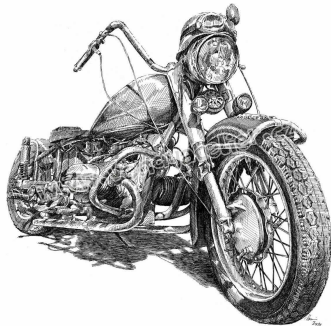
Danielem a domluvit se na předání odměny.

Protože zásoba malovaných přísloví se nám pomalu tenčí, vezmu rád za vděk jednu otázkou, kterou mi na pouti v Těšeticích položil jeden z muzikantů, který doma asi chová kočky. Tedy: jsou čtyři židle, na každé z nich sedí čtyři kočky, každá kočka má čtyři kořata a každá kočka i každé kotě sní čtyři myši. Kolik před sebou uvidíte nohou dříve než kočky a kořata ty myši sní?

PRO TY, CO SI NEPAMATUJÍ VTIPY

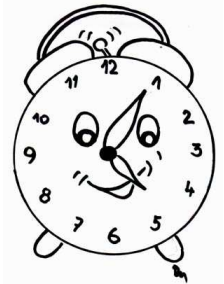
Malý kluk se ptá tatínka: „Tati, kdy si indiáni malují tvář?“ - „Když se chystají do boje.“ - „Tak si dej pozor na mámu, maluje se před zrcadlem.“

Řidič kamionu přijde do motorestu a objedná si jídlo, pítí a s chutí se do toho pustí. Vtom přijdou tři chlapi na harleyích, přisednou si k němu a všechno mu snědí a vypijí. Řidič kamionu bez mrknutí oka vstane, zaplatí a odejde. Motorkáři se na sebe nechápavě podívají a řeknou: „Ten chlapík byl buď pořádný zbabělec, nebo se vůbec neumí bít.“ Číšník to sleduje a říká: „Opravdu byl nějaký divný. A podle mě ani neumí pořádně řídit. Právě venku zramoval tři motorky.“

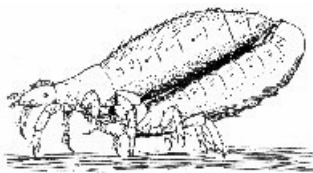
V armádě právě probíhá školení mužstva o strážní službě. Vyučující se ptá: „Desátníku, stojíte na stráži a najednou zjistíte, že se k vám někdo plazí. Co uděláte?“ - „Zanesu našeho velitele roty domů“

„Když ráno slyším zvuk budíku, mám pocit, jako by do mě střelili.“ - „A okamžitě vyskočíš...“ - „Ne! Ležím jak zabítý.“

Byl jsem ráno za šéfem, že chci přidat. Poklepal mi na rameno a řekl: „Tak přidej“

Pepa přijde k doktorovi a stěžuje si: Pane doktore, už jaksí nemohu dělat všechny ty domácí práce jako dřív. Co je to za nemoc? Ale řekněte mi to pěkně česky, abych tomu rozuměl.

No..., říká doktor po krátké prohlídce, lidově řečeno, jste líný jak veš!

Aha... a mohl byste mi to říci i latinsky, abych to mohl doma oznámit manželce?

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; emai: richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV.
Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24

Zpravodaj vyšel v červnu 2014 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté osmé) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2014. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkrvněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat'!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)**
Neprodejné
